

Scénář Jiří Grumlík

Vážení posluchači, jsme na základní škole Lupáčova s panem pamětníkem panem Jiřím Grumlíkem, který měl bohatou minulost a prožívá aktivní současnost.

Narodil jsem se 2.6 1937 tedy ještě před válkou podotýkám druhou světovou. A narodil jsem se v Karlových Varech kde můj otec působil jako výpravčí Československých drah.

Chci podotknout, že válka skončila, když mi bylo 8let v roce 1945 v květnu.

Bydlel jsem na Žižkově v Jeseniově ulici 107.

Měl jsem základku tehdy obecnou, pak jsem měl měšťanku dnešní střední a pak jsem chtěl jít na gymnázium to mi nedoporučili, protože můj táta nebyl komunista

Vyučil se v továrně něčím s cos se taky stalo, vyučil jsem se v Holešovicích v podniku, který se jmenoval síto.

Já jsem měl tu výhodu, že jsem dělal sport, dělal jsem ho už od svých 11 let za Slavií Praha byla to lehká atletika

Já mam 4 statní zkoušky z ruštiny, angličtiny, němčiny a že španělští tu mám nejraději.

Pan Grumlík je člověk, který si toho hodně zažil. Například je to spoluzakladatel cizinecké policie v 90.letech u nás a má mnoho zkušeností s dětmi, ale to by bylo na samostatnou reportáž.

Pak přišel srpen 68, velký zklamání, slzy v očích, mrtví tady. Rusové, kterým do té doby jakžtakž většina národa ještě věřila, ale tentokrát se všechno zhroutilo. V osmašedesátým.

Mám na paměti, že nás osvobodili, protože ta komunistická propaganda neumožňovala nahlédnout někam jinam.

Pak přišla samozřejmě a měla následky. Palach a tak dále, to už znáte všechno aspoň z učení. A pak přišla sametová revoluce, což bylo zase něco pěkného naopak, a to už vaši rodiče zaznamenali.

A tamto všechno, to je jenom prostě ve vzpomínkách nás, kteří tady ještě jsme. A pokud odejdeme, tak už nebude nikdo, kdo by naživo o tom vyprávěl. A je třeba o tom vyprávět protože, aby ty naše vzpomínky a zkušenosti padly na úrodnou půdu, abyste vy jste se nedopouštěli těch omylů a chyb, kterých jsme se dopouštěli my.

Reportáž s panem Grumlíkem se chýlí ke konci, ale my jsme se ho nemohli zapomenout zeptat na to, co ho v životě nejvíce ovlivnilo.

Vždycky přesvědčení. Já jsem byl vždycky přesvědčený, jak cítím srdcem v mé duši, tak toho se držím.